

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

De Breingids: Een reis door onze hersenen.

Juni Daalmans

Amsterdam: Boom, 2011

285 pagina's

De titel van dit boek is precies goed! De auteur, zelf psycholoog maar meer thuis in de organisatie-wereld dan in de neuropsychologie, neemt als gids de lezer mee langs de belangrijke gebieden van de hersenen. Mogelijke vragen van de lezer leiden tot korte en heldere toelichtingen op hoe het in elkaar zit, hoe het werkt en hoe belangrijk het is om gedrag te begrijpen. De stijl, zowel het idee van de rondleiding als het taalgebruik, is erg prettig, toegankelijk voor iedereen en nodigt uit tot verder lezen. De opbouw loopt logisch, vanzelfsprekend. Structuren en functies worden op een eenvoudige manier gekoppeld; juist door met korte paragrafen te werken blijft het overzichtelijk. Het is wel even wennen aan de Nederlandse terminologie, die systematisch gehanteerd wordt, maar ik kan me voorstellen dat het daardoor minder afstotend werkt voor niet-brein-ingewijden. Bovendien worden op verschillende plaatsen die Nederlandse termen ook aan de meer bekende, Latijnse namen gekoppeld. Plaatjes zijn altijd heel belangrijk voor anatomieboeken en de auteur heeft voor dit boek heel veel nieuwe, duidelijke plaatjes zelf ontworpen. Het is zeker een makkelijk naslagwerk voor elke neuropsycholoog (eigenlijk alle professionals die zich met hersenen en hersenletsel bezighouden), maar het leent zich ook heel goed voor uitleg aan mensen die te maken krijgen met hersenaandoeningen, zelf of bij mensen in hun omgeving.

Recovery from stuttering.

Peter Howell

New York: Psychology Press, 2011

390 pagina's

Howell onderzoekt al zo'n 35 jaar allerlei aspecten van het stotteren. Dit boek is gebaseerd op het onderwijs dat hij geeft en is ook zeer geschikt als tekstboek voor een cursus over stotteren. In vijftien hoofdstukken wordt zeer veel informatie op een overzichtelijke manier samengevat en zo krijgt de lezer snel inzicht in ideeën en empirische gegevens rondom verschillende vraagstukken. In het eerste deel komen definities, epidemiologie en symptomatologie aan de orde. Het tweede deel behandelt experimentele studies over factoren die gerelateerd zijn aan stotteren, zoals genetische factoren, eigen-

schappen in het centrale zenuwstelsel, cognitieve, taal- en motorische aspecten en meer persoonsgerelateerde eigenschappen. Dan is het tijd voor theoretische kaders: hoe zitten ze in elkaar en wat kunnen ze wel en niet verklaren? Hierbij behandelt Howell modellen die stotteren als een taalprobleem beschouwen of als een gevolg van een veranderde feedback van het spraaksignaal en andere, meer op spraak gerichte modellen. De laatste categorie, waarin ook Howells eigen theorie valt, betreft modellen die kijken naar de interactie tussen talige en motorische processen. In het laatste deel komen enkele meer praktische punten aan de orde zoals de vroegdiagnostiek en het onderscheiden van subtypes. Howell geeft een goed overzicht van een breed scala aan onderwerpen, waarbij hij goed gebruik maakt van zijn grote ervaring door op een evenwichtige wijze diverse 'kampen' aan bod te laten komen en ook voor de nog niet ingewijde lezer het beknopt en begrijpelijk te houden. Van harte aanbevolen!

Hersenspingsels: Waarom we dingen zien, horen en denken die er niet zijn.

André Aleman

Amsterdam: Atlas, 2011

223 pagina's

Na vijftien jaar maakt Aleman de balans op van het onderzoek naar wanen en hallucinaties. Hij promoveerde op dat onderwerp en als hoogleraar Cognitieve Neuropsychiatrie leidt hij in Groningen een omvangrijk onderzoeksprogramma over dit thema. Stap voor stap neemt Aleman de lezer mee in zijn visie. Het horen van stemmen die er niet zijn is in de normale psychiatrische praktijk zo kenmerkend voor het hebben van een psychiatrische stoornis dat gezonde proefpersonen, die - in het kader van een experiment - vertelden dat ze een stem iets hadden horen zeggen, in een psychiatrisch centrum werden opgenomen, de diagnose schizofrenie kregen en er maar weer met moeite uit konden komen. Dit is een van de vele verhalen die Aleman vertelt ter illustratie van zijn redenering. Het is echter niet zo dat als iemand stemmen hoort, hij ook een psychiatrisch patiënt is dan wel moet worden opgenomen. Aleman probeert juist duidelijk te maken dat hallucinaties en wanen alles te maken hebben met hoe de normale geest functioneert: wij zijn het 'slachtoffer' van tal van illusies. Onze 'logica' laat heel veel te wensen over, we maken allerlei systematische fouten in het redeneren. Een aantal fouten lijkt veel voor te komen: overhaaste conclusies trekken, zich